

VECKOBLADET

19

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

Utkommer fredagar

1983 9:e årg

Lösnummerpris 1:50

Fredagen den 27 maj

Krisjour för kvinnor i Lund

Våren 1981 lämnade Vpk en motion om kvinnomisshandel till fullmäktige med förslag att Socialnämnden skulle utreda

1. vilket stöd misshandlade kvinnor får i dag,
2. vilka organisationer och myndigheter som arbetar med problemet,

Under hösten samma år antog fullmäktige motionen. På socialförvaltningen startade man med att göra en inventering av hur olika myndigheter och organisationer/föreningar kom i kontakt med kvinnomisshandel. Materialet ger en bild av att Lundainsatserna mot kvinnomisshandel är få men framförallt splittrade.

Eftersom många organisationer, även VPK, efterlyst en samordning, kallade socialförvaltningen representanter från myndigheter och olika politiska organisationer samt kvinnoorganisationer m fl till en arbetsgrupp under hösten 1982. Representerade i gruppen har varit sjukvården, familjerådgivning, kyrkan, Fredrika Bremerförbundet, Hem och Samhälle, Invandrарbyrån, Kvinnocentrum, VPK, Lunds socialdemokratiska kvinno-klubb, Centern, Polisen och enskilda kvinnor.

Arbetsgruppen har fram till nu främst arbetat med två konkreta åtgärder:

1. Att arbeta fram en resurskatalog som visar vart en misshandlad kvinna kan vända sig akut för att få kontakt, någon att tala med och ev. tillfälligt boende.
2. För misshandlade kvinnor finns i Lund f.n. enbart Kvinnocentrums Krisjour att vända sig till som speciellt inriktat sig på denna problematik. Eftersom behovet är stort är Kvinnocentrums resurser alltför knappa och deras medlemmar har inte orkat ta på sig mer. (2 tim/vecka har jouren telefontid.) Vid sidan om detta får jourmedlemmarna lägga ned arbete på att följa upp de kontakter som tagits under jourtid plus tid för möten

och studier. Ett synnerligen omfattande arbete med andra ord.

Gruppen enades om att föreslå att samtliga kvinnor i frivilliga ideella organisationer, som stödjer syftet att hjälpa misshandlade kvinnor, skulle inbjudas att bilda en gemensam samorganisation - krisjour för misshandlade kvinnor.

Ett sådant möte hölls under april månad 1983, där den nya organisationen bildades och således kallas KRISJOUR FÖR KVINNOR I LUND.

En interimsstyrelse har tillsatts med 7 kvinnor, där 2 representanter kommer från Kvinnocentrum, 2 från Socialdemokratiska kvinno-klubben, 1 från VPK, 1 från Fredrika Bremerförbundet samt 1 från Centern.

Både organisationer och enskilda medlemmar (kvinnor) kan bli medlemmar.

Ett syfte har varit att få en så stark och bred organisation som möjligt för att ha tyngd bakom krav på resurser gentemot politiker och myndigheter.

Men det främsta syftet har varit att kvantitativt och kvalitativt bredda det praktiska krisjournarbetet, så att de kvinnor som arbetar i jouren representerar en bredd såväl politiskt, ideologiskt som åldersmässigt samt att resultatet blir att det görs möjligt att successivt kunna utöka arbetet med krisjournen i timmar och antal dagar.

Men vägen fram till beslutet om att bilda den nya krisjournen har varit krokig. Vi har varit en grupp kvinnor med en stor spännvidd politiskt, ideologiskt, erfarenhetsmässigt och åldersmässigt. Kvinnocentrum, som redan har en

3. vilket behov av resurser som föreligger för att misshandlade kvinnor skall få adekvat hjälp samt
4. att föreslå lämpliga resurser, deras samordning och fördelning

uppbyggd organisation för jourverksamhet har också blivit tvingade att kompromissa på vissa punkter för att göra det möjligt att bredda verksamheten.

Vi tror ändå att vi alla lärt oss att arbeta igenom den misstro vi känt mot oliktankande, och att vi som kvinnor vunnit på att tillsammans ha kunnat ena oss till en gemensam front för åtgärder mot kvinnomisshandel.

I krisjournen är det det praktiska stödarbetet som skall utföras.

De politiska och ideologiska frågorna bakom misshandelsproblematiken kommer vi att driva i våra respektive grundorganisationer.

Vi ser bildandet av den nya krisjournen som en framgång för kvinnors kamp mot det patriarkala förtrycket.

Det är ju framförallt den nya kvinnorörelsen och vänsterns kvinnor som avslöjat och drivit kamp mot familjevåld, och det är viktigt att vi inte styrs av revirtänkande när samhället och andra grupper visar intresse och villighet att anamma våra idéer.

Socialförvaltningens roll är viktig att markera i sammanhanget, då det tyvärr uppstått en del missförstånd härvidlag.

Socialförvaltningen har ansvar, en linje som VPK drivit i fullmäktige, för att resurser för åtgärder för misshandlade kvinnor finns och att förvaltningen ytterst ansvarar för samordning mellan olika system. Däremot kommer socialförvaltningen inte att delta eller ha insyn i det konkreta krisjournarbetet. Den insyn myndigheter kommer att kunna få i krisjournen är i budget- och statistiksammanhang.

Men hur kommer krisjournens arbetssätt att se ut? Ja, allt beror på oss kvinnor!

Ar Du beredd att ställa upp och göra ett praktiskt och viktigt arbete för misshandlade kvinnor? Om Du har frågor så ring Carina Svensson 14 61 12 eller Gunlög Stenfelt 585 57

Det är inget fel på kabel — utan TV!

Se dagens ledare

Det är inget fel på kabel
— utan TV!

Bengt Göransson, minister för grundskola och kultur, uttalade sej härförleden bekymrat om oron i skolan. Inte om den allmänna störigheten hos skoltrötta tonåringar utan om den orolighet och koncentrationsbrist som blivit ett stort problem även på låg- och mellanstadiet. Huvudorsaken trodde han vara TV. Inte enskilda våldsbetonade eller på annat sätt tveklaktiga program utan tittandet och mediet i sej med dess individualiserande och passiviserande verkan.

Bengt Göranssons misstanke har ett starkt stöd i modern massmediaforskning. Om nu ett sådant stöd kan behövas. Sunda bondförnuftet (notera Nils Arne Anderssons negativa hållning!) säger annars att det inte kan vara bra för ungarna att titta in i TV-rutan en eller två timmar om dan, en tid som de för en generation sen använde till att leka tillsammans med kamrater.

Inte heller är detta något rent barnproblem. TV passiviserar och individualiserar naturligtvis även de vuxna. Av Trondheims ursprungligen tio blåsorkestrar lär det ha återstått två efter TV-genombrottet. Som socialist och kollektivist vill man instämma i uttalandet att TV socialt är lika skadligt som alkoholen men saknar dennas positiva sidor. (I den individuella dimensionen ger TV-tittandet visserligen inte skrupp- lever, men det finns ju även andra organ som kan skruppna.)

Det är detta som bör ligga i botten när vi tar ställning till försöken med kabel-TV i Lund. Tyvärr har diskussionen hittills handlat mer om kabeln än om TV, dvs om anslutningsavgifter och anslutningstvång. De aspekterna är inte oviktiga men de är tekniska och därmed möjliga att lösa. Nej, det som behöver diskuteras är om vi accepterar ett större TV-utbud och TV-tittande, om vi ska ge oss ännu djupare in i TV-kulturen.

Det behövs en annan grundinställning än den som Jan Kocum (s) har i sin interpellation om kabel-TV. Möjligen har han inte förutsättningarna att utveckla och lokalt konkretisera. Bengt Göranssons mer principiella och intellektuella kritik — om det tyder i alla fall hans vackra tanke att lokala "direktutsändningar från fullmäktige" skulle kunna uppväga ett alltför stort bligande på utländska sport- och underhållningsprogram.

Bråka på försöksorterna! Bekämpa kabel-TV med alla (även ickeparlamentariska) medel!

En henrivende helg

Det har varit en hektisk helg för oss nöjeslystna: karneval i Köpenhamn, musikfest i Stadsparken. Bananfest på Östra Torn, och jag är i själva verket alldeles utmattad. I hopp om att komma ihåg det till nästa år skriver jag nu ner det bokstav för bokstav: räkna aldrig med att hinna uträta saker i maj — det går bara inte, månaden bara försvinner. Och sen är det sommar och folk blir allmänt opålitliga, försvinner åt alla håll, och inget vettigt görs förrän det är förste september igen. (Då blir det Höstfest! sätt. anm.)

Vårt behov av samba

För att börja med Karnevalen så är den redan inne på sitt andra år, ett evenemang i världsklass. På en yta av flera kvadratkilometer, mellan Rådhusplatsen och Kongens Nytorv, mellan Gammelstrand och Kongens Have, utspelas en folkfest av gigantiska mått, med hundratusentals sminkade och utklädda människor, med ett femtiotal organiserade sambaskolor och hundratals löst hopfixade gäng som rasslar, visslar, slår takten och dansar. Lite brasilianskt det hela och mycket danskt, varannan deltagare hade en bajer i nypan och man kunde få både ål och stekt fläsk förutom vegetariska burgare. Enorm trängsel på Ströget naturligtvis, men mera behagligt några kvarter uppåt universitetet. Jo, jag har sett Kvällspostens löpsedlar och hyser inga tvivel om att det var fullt möjligt att dricka sig full, och kanske blev det stökigt på småtimmarna. På eftermiddagen gick det i varje fall bra att med viss behärskad karnevalsyras ägna sig åt det hela med ett litet barn på ryggen. Jag säger som ledarskribenten i lördagens Information under rubriken "Goddag kött": vi behöver mer av frisläppta lustar och allmänna festligheter. Allt behöver inte nyttomotiveras. Nog skulle t.ex. Vpk:s höstfest kunna ha någon enklare orgie på programmet. Som Information säger: inte frågar man väl efter ett varmt och glädjefullt samlag vad det hela skulle tjäna till — det finns saker som har ett värde i sig. Så skriver aldrig svenska ledarskribenter.

Yellow mellow

Bananfesten var inne på sitt tredje år och måste anses vällyckad. Jag var där på söndagen och njöt ett fint folkmusikprogram och en häftig avslutning på natten. Husbandet Sten-Gustens är bättre än någonsin och Kalabaliks trummor var förbluffande. Finns det någon annanstans i det här landet där man skulle ha blivit bjuden på en liknande kombination av dansmusik? Jag har talat om Djingis Khan-områdets kva-

liteter tidigare i den här spalten och vill, utan att ha mandat från styrelsen, härmed uttala VPK Lunds stolthet över att just i detta område ha sitt starkaste väljarstöd. En moderat skulle kanske känna en liknande värme inför anblicken av, säg ett Rotary-gardenparty i Genarp, om det nu finns sådana. Jag byter i varje fall inte. Tänk er Lunds häftigaste tjejer, med ett barn i magen och ett vid kjortelfällen, dansande humpa på det sluttande dansgolvet i tältet. We love you madly, Östra Torn.

Ibland finns det pengar

Det finns faktiskt mer intressant på gång. T.ex. frågan om kabel-teve, som nu för första gången blir föremål för debatt — allt har hittills bestämts av Televerkets fräckhet att med hjälp av sin rätt att dra ledningar enligt gamla telefonlagar starta en "försöksverksamhet". Jag känner folk med hemvist långt från Vpk som är upprörda — kostnaderna för försöket ska ju t.ex. bäras av hyresgästerna. Borgare och socialdemokrater har stått alldeles handfallna och nu tycks de vara beredda att legitimera det hela genom att sända kommunfullmäktiges sammanträden över lokal-tv. Jag skulle gärna höra kommunfullmäktige över lokalradion, men inför tanken att behöva se de inblandade hemma baxnar t.o.m. jag. Och sänt tänker kommunen leta fram pengar till, men att göra något anständigt för de många unga människor som vill ha en enkel lokal där de själva sysslar med kultur, det går inte. Bygg Kulturmejeriet Nu!

Lucifer

Säg något!

Kommunalpolitiken går väl inte att undvika helt, inser jag, även om naturen just nu lockar till helt andra aktiviteter än de som normalt försiggår i sammanträdesrummen. När detta läses har det varit fullmäktigesammanträde, säkert helt dominerat av vpk-arna. De andra partierna har ju aldrig varit så mycket för det där med det offentliga. Men det vore pinsamt om socialdemokraterna satt tysta i den interpellationsdebatt som bör följa på Kajsa Theanders och André de Richelieus fråga om den planeerade motorvägsavfarten ute i Prästberga vid Lomma. Vad det handlar om är ifall kommunen vill fördubbla trafiken på Trollevägen och genom Värpinge. Det rör sig alltså om kraftiga nya trafikstörningar i lundasocialdemokraternas kärnområde. Ska de behålla någon trovärdighet bland väljarna ute på Väster så krävs faktiskt några ord. Men arbetarrörelsens största parti i Lund tar kanske av princip inte ställning i sådana miljöfrågor?

NICARAGUA: Ett land i kamp

I en andra artikel diskuterar lundaprojektets medlemmar hur man ser på den politiska situationen i Nicaragua. I VB 17/83 presenterades projektarbetet närmare.

Varje dag blir människor mördade, det vet vi, men här i landet som vi levit 150 år i relativ fred betraktas mord som galenshandling mot en enstaka människa utan djupare bakomliggande motiv. Organiserade mord där man skjuter lantarbetare i ryggen ute på kaffeodlingarna förefaller hemskt. Att sedan

Dessa mördare betalas av CIA som redan gjort slut på 19 miljoner dollar och som skaffat sig ytterligare 11 miljoner dollar för att fortsätta terroroperationerna mot Nicaraguas folk. Och terrorn fortsätter varje timme, varje dag, varje vecka, varje månad.

Dessa kontraband har bildat något som man kallar FDN (Nicaraguanska demokratiska fronten). I denna Front sitter avdankade befäl från Somozas nationalgarde samt en CIA-anställd nu verkande som Coca Colas direktör, samt den avhoppade arbetsgivareföreningschefen Robelo. Dessa skall nu åter skänka demokratin "made in USA" och friheten till det nicaraguanska folket med hjälp av kulor i barnens ryggar.

Nicaragua, som är en stat i en värld av stater, måste ju ha rätt att skänka sina medborgare en trygghet till liv och lem. Det betyder, med de ideliga attackerna stora kostnader och en upprustning militärt. Detta i ett skede av intensivt uppbyggnadsarbete som kräver stora resurser både mänskligt och ekonomiskt. Är detta den långsiktiga strategin? Samtidigt gör dödsskjutningarna vid gränserna att bönderna flyr över gränsen till Honduras och den bräckliga trygghet som finns där. På så vis kan ju USA om några år visa upp stora grupper flyktingar vars män naturligtvis arbetar inom kontrabanden, för det är man ju tvungen till, annars måste man ju vara sandinistisk spion som skjuts.

Är detta den nya "gerillabekämpningstaktiken" läs "befrielsebekämpningstaktiken" som USA arbetar med?

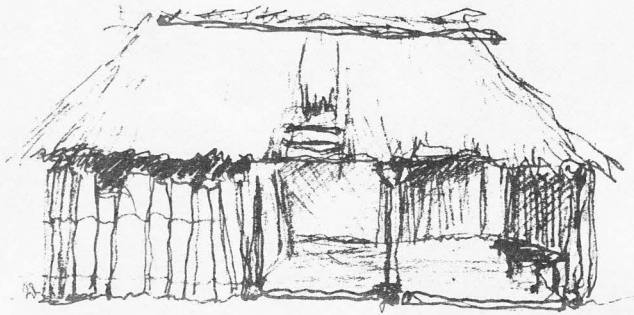
Ingen stormaktskonflikt

Samtidigt går vi här i Sverige och försöker skapa oss en bild av vad som händer i Nicaragua genom de multinationella nyhetsbolagen. Psykologiska nyheter väl avvägda för att ge oss möjligheter att skapa oss den uppskattningen som är avsedd.

Vi måste vara vaksamma mot nyhetsbolagens skapade nyheter och här i 1 000 mil från Nicaragua kan man i egentlig mening antingen vara för eller emot Nicaraguas väg till ett fungerande land. Vi måste kämpa här då det är enda chansen för Nicaragua att överleva de USA-stödda aggressionerna. Vi skall gå ut på gatorna i demonstrationer och visa att vi inte går på USA-administrationens propagandister och arbete med att smutskastat Nicaragua.

Konflikten i Latinamerika är ingen stormaktskonflikt utan i stället människans kamp mot inte bara USAs Monroe-doktrin från

barn, ungdomar och studenter på frivilligarbete också skjuts i ryggen på kaffeodlingarna, förefaller om möjligt ännu hemskare. Att de som håller i vapnen, sedan går över gränsen till Honduras och skyddas av Honduras armé förefaller konstigt, händer sådant verkligen? Vad det innebär att leva under sådana förhållanden (omständigheter) kan man bara ana, så långt borta, så fjärran.

Typiskt hus på landet

1823 som fastslår Latinamerika som USAs bakgård där människan alltid sätts i andra eller sista hand, utan också en kamp mot orättvisa och en ohygglig fattigdom.

Vad händer då i Nicaragua?

Sandinisterna (som de kallar sig efter befrielseledaren på 30-talet, som avrättades av Somoza efter ett fredsutslag med Somoza) har ett brett folkligt stöd, en del av människorna i Nicaragua är visserligen kritiska mot den nuvarande regeringsjuntans beslut men absolut inte villiga att använda vapnen för att lösa dessa konflikter. Vapen har ju varit det sätt som Somoza löste sina konflikter med, och den perioden vill ingen ha tillbaka, utan man verkar som opposition i det politiska pluralistiska samhälle Nicaragua är. En vallag förbereds och enligt den skall allmänna politiska val hållas 1984.

Trots alla problem går hälsovården framåt, det är brist på det mesta i sjukvårdsmaterial och personal. Vaccineringskampanjer drivs med stor framgång och 1982 hade man inget nytt fall av polio i Nicaragua vilket är mycket anmärkningsvärt. Malariakampanjerna har varit många med malariasanering av bostäder.

Man satsar i Nicaragua på en decentraliserad sjukvård med små vårdenheter dit läkare kommer en eller flera gånger i veckan.

Utbildningen är liksom hälsovård och basproduktion ett annat prioriterat område. Efter alfabetiseringskampanjen 1980 har man uppföljningskurser och beräknar att 1 miljon (1/3 av folket) går på någon slags kurser. "Grundskolan" är 6-årig men alltför ofta är barnen tvungna att avbryta

pga man måste delta i försörjningen. Tiggeriet har minskat men finns kvar i liten omfattning.

Alla aggressioner till trots eller just därför så organiserar man sig i frivilligarbete och frivilligförsvär.

Varje söndagmorgon under bomullsskörden då vi var där avgick lastbilar från torget i Leon fulla med frivilligarbetare till bomullsskörden.

Ja, det går inte att med ord beskriva den glädje och den entusiasm människorna har i Nicaragua. Vi måste stödja dem villkorslöst, till att få möjligheter att skapa sin egen framtid, byggd på den egna kulturen och inte på våra normer och regler om vad ett demokratiskt fritt samhälle är.

Detta är det bästa vi alla kan göra och det kräver ju egentligen så lite.

Vi som deltar i projektet är:

Helena Molin A
Jaimes Valdes A
José Leiva A
Graciela Landaeta de Barrón A
Claes Karlström A
Marie Ståhl A
Thomas Whalman V
Kristen Larsson V
Jan-Anders Larsson V
Mirina Curuchet projektledare

För friheten

Europas och Amerikas främsta konstnärer ställer ut 700 konstverk till förmån för de politiska fångarna i Uruguay. Utställningen öppnas i Sankt Gertrud, Malmö den 31 maj. Tidigare har den visats i Genua, Italien, i april. Det är Anhörigas kommitté för de politiska fångarna i Uruguay som tagit initiativ till den.

Bland de 15 svenska konstnärer som medverkar med konstverk märks sex från Lund: Jörgen Fogelquist, José Luis Liard, Mariana Manner, Helmut Nyström, Janic Varades-Söderberg och Ulf Trotzig.

Anhörigas kommitté bildades 1969 för att ta upp kampen för rättvisa, respekt för de mänskliga rättigheterna och mot den tortyr och brutalitet som fångarna utsätts för. Juntan i Uruguay förbjöd kommittén 1972 varför den tvingades fortsätta sitt arbete underjordiskt. Flera av dess medlemmar har fångats och torterats. Andra har tvingats i landsflykt, och bland annat funnit en tillfällig fristad i Lund.

När jag uttrycker min beundran för de stora projekt kommittén lyckats genomföra och den uppslagsrikedom den visar i sitt

politiska arbete berättar dess representant Adriana, att hon och hennes kamrater arbetar nästan på heltid för solidariteten. Även i Uruguay vinner kampen nu framgång. Folket har övervunnit sin skräck för diktaturen och vågar nu öppet sätta sig till motstånd vilket bland annat visas av att 200 000 demonstrerade mot diktaturen för friheten 1 maj.

För dig som vill ge ett direkt stöd till Anhörigas kommitté meddelas här adressen: "Comité Exterior", Box 18526, 200 32 Malmö. Postgiro 719301-4. För alla demokrater och antiimperialister är det en självklarhet att besöka den stora kulturmanifestation för friheten som våra medmänniskor från Uruguay berikar oss med i Sankt Gertrud, Malmö 31 maj.

Gunnar Stensson

Bredgatan 28, 222 21 Lund
 Tel 046/14 94 38 (onsd. efter kl 18.00)
 Postgiro 17 459-9. Prenumeration 60:-/år.
 Sättning och layout: VB-red på Acupress, Lund.
 Tryck: Acupress, Lund. Ansvarig utgivare: Monica Bondeson
 Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom.

UTGIVARKORSBAND

Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet, Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress
 Postnummer Postadress

PINGSTVANDRINGSRECEPT

För alla som inte var med under pingstens vandring presenterar vi här receptet på middagen som serverades. När man är ute och vandrar är det viktigt med något gott till kvällen. Alla är trötta och hungriga, som vargar.

Detta behövs:
 3 stora burkar vita bönor
 1 kg kabanossenkorv
 1 stor järngryta å 10-15 kg
 1 öppen eld

För att få den rätta hungerkänslan släpar man med sig bönorna, grytan och korvarna i en ryggsäck under hela vandringen. Väl framme vid lägerplatsen, som väljs efter alla konstens regler, öppnas burkarna med en *handkonservöppnare* och röres försiktigt ned i järngrytan. Under tiden gör någon annan i sällskapet upp eld. Till det behövs träspån och lite grövre ved. Börja med spånorna och när elden tagit sig lägger man på den grövre veden (Yxa är bra att släpa med sig för att förhöja vilan). Värm bönorna över sakta eld. Korvarna grillas och ätes till. (Det smakar bra även om man skulle glömma korvarna hemma i kylan).

Kom och lyssna på Blåsorkestern!

Så här har ni aldrig hört blåsorkestern förr. På måndag den 30 maj kl 19.30 presenterar Lunds Kommunistiska Blåsorkester Liten Tolvskillingsmusik av Kurt Weill. Platsen är Arkivmuseum.

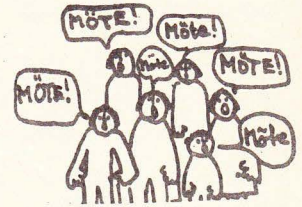
Det är musiken från Tolvskillingsoperan det gäller. Kurt Weill har själv arrangerat den i en svit för blåsorkester. Till hösten ska sviten spelas som gatamusik i Lund. Måndagens framförande är en förhandspresentation. Kanske behöver fortfarande ett och annat slipas av här och var. Men orkestern har just fullbordat en studioinspelning av tolvskillingsmusiken och är spelsugen som aldrig förr och bör vara hörvärd. Blåsorkester-fans, kom och lyssna!

Två marsvin med bur bortskänkes.
 Tel 13 91 64

TILL FJÄLLS!
 Vandringssektionen upprepar förra sommarens lyckade expedition och ordnar en vandring i de svenska högfjällen under 7 till 10 dagar i augusti. Upplysningar per tel 11 67 92

ÖPPET HUS
 Vpk-lokalen
 Bredgatan 28
 lör 10-13

Musik- och gatuteaterfest
 lördag 28/5
 Kl 9-13 i innerstan
 Kl 13 avgår den fantastiska paraden från Mårtenstorget
 Kl 14 teaterspel vid Mejeriet
 Kl 15-18 parkfest i Stadsparken med musik och teater
 Kl 20- avslutningsfest på Sparta, under 18 år i Gillesstugan, över 18 år i Puben
 Arr Lunds alla musikföreningar och gatuteatergrupper

SKV årsmöte lör 28/5 kl 13 på ABF. Mary Andersson talar om sitt författarskap kl 14. Medlemmar och andra intresserade välkomna.

KU-Lund klubbmöte på lokalen med bl a kongressrapport och internationellt om Latinamerika ons 1/6.

BLÅSORKESTERN Samling vid Kattesund lör 28/5 kl 11 för musik- och gatuteaterfest. Ta med alla noter. Vi spelar fram till 12.30. De som kan följer med uppsamlingsståget till Mårtenstorget. Framme kl 13. Och med paraden till Mejeriet. Framme kl 14. OBS! Ingen spelning på Mårtenstorget.
BLÅSORKESTERN Spelning Landskrona sön 29/5. Samling Clemensstorget kl 12.30. Ta med alla noter. Gäende spelas 2, 8, 11, 12, 17, 29, 39,76 och 78. OBS! Jätte viktigt spelning.
BLÅSORKESTERN Rep.sön 29/5 kl 19.30 på Palaestra. Genrep Sviten (71, 87, 101-107).
BLÅSORKESTERN Konsertspelning för inbjudna vänner mån 30/5 kl 19.30 i Arkivmuseet, Finnngatan. Samling kl 18. Sviten (71, 87, 101-107).

liberación
 den på spanska mest lasta tidningen
 32 sidor med den bredaste informationen om Latinamerika, världen, kultur, ekonomi, sport och viktiga händelser i Sverige.
 10 nummer 40 kr
 halvårs 95 kr
 helårs 180 kr
 POST ADDRESS
 Box 18 040
 2200-32 Malmö
 Postgiro: 679672-0
 Bankgiro: 758-5680
 Telefon: 040-97 55 88
 varje vecka all information

kommunistisk kommunalpolitik
 KOMPOL har möte mån 30/5 kl 19.30 på partilokalen. Dagens politiska fråga: Lunds Energiverk.
VECKOBLADET
 Redaktion Lars Borgström, Lars Nilsson och Kristina Lanthén
 NÄSTA VECKAS KONTAKTREDAKTÖRER:
 Finn Hagberg tel 12 90 98 och Kristina Lanthén tel 11 30 86